

ANNEX I: LA FESTA DE TOT SANTS, DIFUNTS I EL HALLOWEEN El seu significat

Cada 1 de novembre l'Església catòlica celebra la Solemnitat de Tots Sants, de tots sense excepció, tant els reconeguts com els anònims. És la gran celebració d'aquells que comparteixen el triomf i la glòria de Crist eternament, en virtut de l'esforç per seguir de prop el Mestre, cooperant amb la seva gràcia.

La Solemnitat de Tots Sants **té els seus orígens al segle IV**, quan el nombre de màrtirs de l'Església va arribar a ser tan gran que era impossible destinar cada dia de l'any per recordar un sol màrtir. Aleshores, l'Església **va optar per fer una celebració conjunta** per honrar tots els que havien arribat al cel, en un sol dia, una vegada a l'any. Quan el **13 de maig de 610, el Papa Bonifaci IV** va dedicar el Panteó romà al culte cristià, va consagrar el nou temple a la Benaurada Mare de Déu i a tots els màrtirs. A partir de llavors, la celebració de Tots Sants va quedar fixada en aquesta data i així romandria per molts anys, fins que el **Papa Gregori IV, al segle VII, va traslladar la celebració al primer dia del mes de novembre**.

És molt probable que la decisió del Papa Gregori hagi respost al **desig de contrarestar la festa pagana** del Samhain o any nou cèltic, que se celebrava la nit del 31 d'octubre. Avui, la Solemnitat de Tots Sants competeix, en diferents àmbits de la cultura, contra la "nit de Bruixes" (Halloween) i el seu esperit comercial i profà.

Què és i què significa «Halloween»?

Halloween deriva d'*All Hallows' eves*, **expressió de l'anglès antic que significa Vigília de Tots Sants**, ja que es refereix a la nit del 31 d'octubre, vigília de la Festa de Tots Sants. **No obstant això**, l'antic costum anglosaxona li ha **robat el seu estricte sentit religiós per celebrar en el seu lloc la nit del terror**, de les bruixes i els fantasmes.

Halloween marca un trist retorn a l'antic paganisme, tendència que s'ha propagat també entre els pobles hispans. Cultura i negoci del **terror**. Una cultura de consum que propicia i aprofita les oportunitats per fer negocis amb el terror. Hollywood ha contribuït a la difusió del Halloween amb una sèrie de pel·lícules en les quals la violència gràfica i els assassinats creen en l'espectador un estat morbós d'angoixa i ansietat. Aquestes pel·lícules són vistes per adults i nens, creant per en aquests últims una idea errònia de la realitat. El Halloween avui és, sobretot, un gran **negoci**. Màscara, disfresses, dolços, maquillatge i altres articles necessaris són un motor més que suficient perquè alguns empresaris fomentin el

«**consum del terror**». Es busca a més afavorir la imitació dels costums nordamericanes per considerar que això està bé perquè aquest país té xapa de «superior».

Per això, cal que no perdem de vista allò a què estem cridats com a cristians: **viure la santedat i realitzar tot bé que provingui de Déu**. No oblidem mai que estem **cridats a ser sants!** I que hem de **recordar i agrair la vida** dels homes i les dones que **ho van donar tot per amor**.

La Festa de Difunts

La festa dels Difunts (**2 de novembre**), **va ser instituïda per Sant Odiló**, monjo benedictí i cinquè Abat de Cluny a França a l'any 998. En complir el mil·lenari d'aquesta festivitats, el papa Joan Pau II va recordar que *«Sant Odiló va desitjar exhortar als seus monjos a pregar de manera especial pels difunts. A partir de l'Abat de Cluny va començar a estendre's el costum d'intercedir solemnement pels difunts, i va arribar a convertir-se en el que Sant Odiló va cridar la Festa dels Morts, pràctica encara avui en vigor en l'Església universal »*.

Al resar pels morts, l'Església contempla sobretot el misteri de la Resurrecció de Crist que per la seva Creu ens obté la salvació i la vida eterna. L'Església espera en la salvació eterna de tots els seus fills i de tots els homes. Les oracions d'intercessió i de súplica que l'Església no cessa d'adreçar a Déu pels difunts tenen un gran valor. **El Senyor sempre es commou per les súpliques dels seus fills, perquè és Déu de vius.**

L'Església creu que les ànimes del purgatori són ajudades per la **intercessió dels fidels, i sobretot, pel sacrifici propiciatori de l'altar, així com “per la caritat i altres obres de pietat”**